

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci nezletilé žalobkyně: **M. Š.**, zastoupená matkou M. D., zákonnou zástupkyní, bytem tamtéž, právně zastoupená Mgr. Jířím Švejnohou, advokátem se sídlem Praha 10 – Vinohrady, Korunní 2569/108a, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2015, č. j. ŠMS/2767/15, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2015, č. j. 57 A 60/2015 - 49,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2015, č. j. 57 A 60/2015 – 49 **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 3. 2015, č. j. ŠMS/2767/15, bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí 16. základní školy a mateřské školy Plzeň ze dne 11. 2. 2015, č. j. 16ZS/0161/2015, jímž stěžovatelka podle § 34 odst. 3 a § 165 odst. 2 písm. b) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) nebyla přijata ve školním roce 2014/2015 k předškolnímu vzdělávání pro nesplnění podmínek stanovených v § 50 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví.

[2] Žaloba podaná proti rozhodnutí žalovaného byla v záhlaví uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Plzni zamítnuta.

[3] Kasační stížnost proti tomuto rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 8. 2. 2017, č. j. 3 As 13/2016 – 49.

[4] Nálezem ze dne 31. 7. 2017, sp. zn. III. ÚS 1167/17 byl výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu zrušen. Ústavní soud upozornil, že stěžovatelka v doplnění žaloby ze dne 27. 5. 2015 pod bodem II. poukázala na jiný, dle jejího názoru obdobný případ, v němž žalovaný svým rozhodnutím ze dne 29. 5. 2014, sp. zn. ZN/878/ŠMS/14 odvolání žadatelky vyhověl a dítě do mateřské školky přijal. S tímto žalobním bodem se krajský soud nijak nevypořádal, a to ani procesně (např. poukazem na jeho opožděné uplatnění), ani věcně. Postup krajského soudu, který nijak nereagoval na žalobní námitku, nemůže být zhojen tím, že by tuto námitku vypořádal Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti, ten to ostatně ani neučinil.

[5] Postupem Nejvyššího správního soudu, který neshledal rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelným, tak podle Ústavního soudu došlo k porušení práva stěžovatelky na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

[6] Výše uvedený nález je podle čl. 95 odst. 2 Ústavy závazný pro všechny orgány i osoby. Nejvyšší správní soud proto napadený rozsudek Krajského soudu v Plzni podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V novém rozsudku se krajský soud opětovně vypořádá s žalobními body uplatněnými stěžovatelkou v žalobě a nově se též vyjádří k námitce obsažené v doplňku žaloby ze dne 27. 5. 2015.

[7] V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne též o nákladech řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 11. září 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu